

Név: Mester Benigna
Szak: Dietetikus szak
Év: 2.
Ország: Portugália, Porto
Intézmény: Universidade Catolica Portuguesa

Pár évvel ezelőtt, nővérem 4 hónapot töltött Lengyelországban Erasmus program által. Rengeteg élménnyel és kapcsolatokkal gazdagodott. Azért is vártam, hogy az egyetem elkezdődjön, hogy megpályázhassam az Erasmus lehetőséget. Minden álmom az volt, hogy külföldön tanulhassak, új kultúrát ismerjek meg és hogy az angol nyelvet használhassam, mert természetesen sokkal könnyebb úgy fent tartani egy nyelvet, ha egy idegen országban próbál boldogulni az ember. Először is azért jelentkeztem Erasmus programra, mert menekülni szerettem volna Magyarországról. Nagyon sokszor azt éreztem, hogy a pozitivitásommal és hogy mindig mosolygom furának tartanak itthon. Mindenkin éreztem a negativitást és a szenvedést. Valami többre vágytam. Rengeteg tervem és álmom volt. Tavaly nyáron Amerikában dolgoztam 2 hónapot utána meg Mexikóban utaztam, rájöttem, hogy hatalmas különbségek vannak országok között, nemcsak gazdaságilag, de egyszerűen maga az, hogy még ha nem is beszéljük a közös nyelvet, de segítőkészek az emberek. Először Hollandiát jelöltem meg, de sajnos a saját egyetemem későn küldte el a papírjaimat, így a második helyen lévő portugál egyetemre sikerült bekerülnöm. Nem bántam meg, hogy Portóba kerültem, mert egy fantasztikus országot, várost ismerhettem meg és Portugália hatalmas boldogságot adott nekem, amire már szükségem volt. 3 órás repülőút után a szállást elfoglaltuk, ami nem a központban volt, de közel volt a metróállomás, így 15 perc alatt bent voltunk a belvárosban, az egyetemhez viszont közel 45 percet kellett utaznunk, de a tenger látványa kárpótolt minket. Két magyar lánnyal és egy mexikói sráccal laktam együtt. Kiszámíthatatlan a portugál időjárás és az ottani lakások nagyon hidegek, meg nedvesek, emiatt a rezi nagyon magas, viszont az albérletünk nagyon szép és jól felszerelt volt. Sokszor mosodákban töltöttük a délutánjainkat, a nedves levegő miatt napokba tellett, mire a ruháink rendesen megszáradtak volna, de a városban majdnem minden sarkon lehet találni egy mosodát. Portóban a metró közlekedés nagyon jó és átlátható könnyedén, de hajnali 1 órakor megy az utolsó járat. Busszal való közlekedés már nem olyan egyszerű. Rengeteg a busz és általában nagyon sokat késnek, de itt legalább éjszakai járat is van. Ami Portóban nagyszerű, hogy Uber-t lehet használni, ami nagyon sokszor kiségett minket és még érdekes kapcsolatokat is ki lehet alakítani egy-két autótűt közben. Megélhetés ugyanazon a szinten lehet, mint Magyarországon. Amikor nagybevásárlást tartottam volt, hogy 33 eurókat költöttem, az ösztöndíj, amit az egyetemtől kaptunk az albérletre, rezsi, közlekedésre volt elegendő. Számomra a legnagyobb nehézséget a Toxicology Labor óráim okozta, amikor leendő dietetikusként olyan dolgokat kellett megcsinálnom és tanulnom, amihez közöm nem volt. Szerencsére a tanárok és az ottani diákok is segítőkészek.

Portóban 43 napot töltöttem az 5 hónap helyett, ezalatt az idő alatt azt éreztem, hogy élek. Portugália megmentett, de közben tönkre is tett. 1,5 hónap alatt elkezdted megismerni a várost, megtalálsz a kedvenc helyed, ahol megiszod a reggeli vagy délutáni Simbalinot egy jó Pastel de nataval, amikor elkezdted élvezni a portugál életet. Emlékszem, amikor az első napokban elmentem bevásárolni egy hatalmas bevásárló központba, először nem találtam a kijáratot. Nagyon kellemetlen és nevetséges szituáció volt, vagy amikor elhagytam a kártyámat, amit használtam a közlekedéshez, meg az ESN iratomat, amivel igazolni tudtam, hogy Erasmusos diák vagyok, de szerencsére portugál emberek kedvesek és segítőkészek, úgyhogy szerencsésen megtaláltuk. Szóval először nem találod magad, elveszel a városban Google maps nélkül vagy nem találod meg a saját egyeteméd épületét. Mindent ki akarsz próbálni és emlékeket akarsz. Néhány nappal később viszont rájössz, hogy nem turista vagy, hónapig vagy itt és van idő, nem kell rohanni. Egyik nap, felhívtam anyukámat, elmeséltem neki,

Név: Mester Benigna
Szak: Dietetikus szak
Év: 2.
Ország: Portugália, Porto
Intézmény: Universidade Catolica Portuguesa

hogy nagyon sok energiám van és van egy rossz érzésem, hogy nem sokáig fogok Portóban maradni. Amikor ezt kimondtam nem gondoltam volna, hogy igazam lesz és hogy az 5 hónap helyett csak 43 napot fogok ott tölteni. Sose fogom elfelejteni azt a napot, amikor találkoztam az új barátaimmal. Önkéntes programon kellett volna részt vennünk, de helyette a tengerparton töltöttük a délutánt és naplementét néztünk februárban. Az élet fantasztikus volt. Portugália megtanított nyitottnak lenni és hogy pozitívan álljak az élethez.

Én voltam az egyedüli magyar a csoportunkban, nagyon élveztem, így rá voltam kényszerítve, hogy használjam az angol nyelvet, először nem ment olyan könnyen, mint ahogy szerettem volna, de eltelt egy kis idő és éreztem a fejlődést. Egyik hétvégén elmentünk Coimbrába, felfedeztük a várost vagy volt olyan nap, amikor fogtam a hátizsákomat, felültem egy vonatra és egyedül elmentem Aveiroba. Megismertem egy hölgyet, aki a portugál borokról mesélt nekem, felfedeztem Portugália Velencéjét, ittam egy jó presszót, este pedig már az új barátaimmal néztem a naplementét Portóban. Boldog voltam, hogy nem vártam másra. Amikor jelentkeztem az Erasmus programra nem gondoltam volna, hogy februárban napozni fogok a tengerparton és hogy szerelmes leszek egy városba. Meglátogattam a gyönyörű könyvtárat, ahol J.K.Rowling ihletett kapott, megkóstoltam a portói bort és egy naplementét a Clerigos Toronyból néztem, részt vettem egy sörpöng versenyen is. Fantasztikus kávézókat, éttermeket találtam a városban, lakótársaimmal Európa League focimeccsen voltunk, felfedeztük Nazarét, ahol a legnagyobb hullámok vannak. Az igazi portugál pozitívítást éreztem és a legboldogabb 43 napomat töltöttem.

Portugál kultúra óráim miatt megismertem a Fado zenét és amikor azt hallgatom, akkor eszembe jutnak azok a dolgok, amik miatt oly nehéz volt búcsút mondani. Emlékszem amikor a tengerparton portói bort ittam és a legnagyobb problémám az volt, hogy esőkabátot vigyek-e magammal vagy sem. Az élet kint olyan volt, mint egy tündérmese. Viszont emlékszem arra, hogy a repülőn ülök Magyarország felé és csak sírtam, mert búcsút kellett mondanom az új barátaimnak és ez egy igazán fájdalmas szituáció volt. Amikor hazaértem, nem voltam képes beszélni azokról a napokról. Szerelmes voltam Portóba és ez az elköszönés olyan volt, mint egy szomorú, fájdalmas szakítás. Egy nagyon nehéz és gyors döntést kellett megtennünk, hogy maradunk-e vagy hazamegyünk. Megtanultunk búcsút mondani, megismertük a fájdalmat és a veszteséget. Legtöbbször a Fado zene pont ezekről szól. Egy portugál szóval le lehet írni: Saudade, ami azt jelenti, hogy vágyódní valamiért. Ez a kifejezés az érzéseinket és az egész Erasmusunkat jellemzi. Vágyunk arra, hogy újra Portóban legyünk a régi új barátainkkal, akiktől el kellett búcsúznunk.

Név: Mester Benigna
Szak: Dietetikus szak
Év: 2.
Ország: Portugália, Porto
Intézmény: Universidade Catolica Portuguesa

Név: Mester Benigna
Szak: Dietetikus szak
Év: 2.
Ország: Portugália, Porto
Intézmény: Universidade Catolica Portuguesa

